

L'OPINIÓ

Any V-Número 377
Preu: 10 cèntims

BARCELONA • Dijous, 18 d'agost de 1932

Solament un dels «aristòcrates» encartats en la militarada, les terres dels quals seran confiscades, el conegut per «duque de Medina-celi» és «propietari» de 90.000 hectàrees de terreny que, a no valer res, valen noranta milions de pessetes.

¿Però és que ningú, ni aquest noble senyor mateix, pot demostrar que hagi adquirit d'una manera honesta aquestes terres?

UN PARLAMENT QUE TREBALLA

La Cambra aprovà ahir, en la sessió de la tarda, l'article 12 de l'Estatut, que es refereix a l'administració de justícia, l'exercici de la fe pública i el registre de la propietat, i aprovà també una esmena del senyor Ruíz Funes, que quedà convertida en article 13, relativa als compromisos internacionals de l'Estat.--Amb aquests dos articles acaba el títol segon de l'Estatut

A LES PAGINES INTERIORS: TEXT DEL PROJECTE DE LLEI DE CONFISCACIO (EXPROPIACIO SENSE INDEMNITZACIO) DE LES FINQUES RUSTEGUES I DRETS REIALS DELS COMPLICATS EN LA SUBLEVACIO MONARQUICA, CULPABLES PER ACCIO DIRECTA, AJUT, COMPLICITAT, ENCOBRIMENT, OMISSIO DELIBERADA O PROVA INDICIARIA D'INTERVENCIO DIRECTA O INDIRECTA EN LA MILITARADA

ELS PERILLS DE L'OPTIMISME

Cal insistir—i insistirem—en les mesures preventives que ha d'adoptar urgentment la República si no vol que es repeteixin les militarades, que, malgrat llur inofensivitat, perjudiquen el crèdit del país i promouen el nerviosisme dels ingenus.

De poc ens hauria servit la sublevació passada i la punició que la seguirà, si no en sabéssim extreure la corresponent exemplaritat. Si tot es reduís al càstig i a l'anunci de bones intencions, hauríem solament cancel·lat la «sanjurjada». Restaria, però, obert el camí de la sedició, i infinitat de descontents disposats a recórrer-lo. No carreguem pas totes les esperances damunt de l'efecte que pugui produir una o diverses penes capitals. Amb això no eliminarem els suïcides i els desesperats, disposats a llançar llur vida en un moment donat. El que cal evitar és que els desesperats i els suïcides no arrosseguin res ni ningú en l'instant de llur exabrupte. Si es volen perdre, que s'ho facin sols.

D'acord amb aquest criteri, s'imposa, com dèiem ahir, la separació de tots els suspects que ocupen càrrecs de comandament. Pensem en el procés de la intenció de Madrid, en els soldats que foren portats a la mort perquè, naturalment, ells sabien que havien d'obeir cegament llurs oficials. Està molt bé que s'inculqui la disciplina en l'exèrcit, però abans la suprema autoritat militar ha d'assegurar-se que ningú no abusarà d'aquesta disciplina. El fet que uns mecànics de Tablada s'hagin de negar a executar les ordres de la seva oficialitat, ha d'ésser molt dolorós per als mecànics i per als panegiristes de la disciplina. O sí, no hi entenem res.

Es un dret del ministre de la Guerra el de confiar cegament en la lleialtat dels seus subordinats. Qualsevol dubte l'ha de resoldre amb un relleuament immediat. Si s'ha de pecar per error, val més que es caigui pel cantó de la severitat.

Algun diari de dreta ha parlat amb ironia de les mesures que havia pres el senyor Azaña en l'exercici del Ministeri de la Guerra. La seva mà forta no ha arribat a assolir la innocència absoluta dels elements reaccionaris de l'exèrcit... Es veritat; però això no és pas en desmerit de l'obra del senyor Azaña. I si cal recriminar-li una manca, encara, d'energia, no són pas els homes de dreta els més indicats per a fer-ho. Es d'esperar que el senyor Azaña els donarà gust, i que aleshores se sentiran enormement molestats.

Celebrarem veure en el Govern la intenció de portar fins a les darreres conseqüències l'obra de sanejament republicà. En aquests dies hem llegit en diversa premsa, innombrables informacions que enjudicien l'actuació de moltes persones a les quals la sublevació les ha atrapat exercint càrrecs de govern republicà. L'ull culpable, en el cas més benigne, és la de lenitat. I aquest és un altre dels casos amb els quals cal ésser inflexible. Si un home no treu la seva energia en el moment en què trontolla el règim, és d'esperar que aquella no brillarà en gaires ocasions. Una sublevació pot servir admirablement per a fer una revisió d'autoritats. Eliminar les incapaces, és una tasca de bon Govern.

No assenyalem normes, sinó que solament recordem coses elementals. La facilitat aparent amb què vingué la República, ens encomanà a tots un cert optimisme. Està bé que nosaltres el conservem; però allò que no val és que avui puguin conservar-lo encara els monàrquics.

¿FAVORI LA CIA. TELEFONICA ELS SUBLEVATS AMB UNA RESISTENCIA PASSIVA?

Madrid, 17.—«El Socialista» continua avui una sèrie d'articles sobre els darrers successos.

Diu que el director de la Telefònica s'ha queixat davant del Consell de ministres per un article d'ahir.

Insisteix en què, donats els mitjants tècnics de què disposa la Telefònica, no era possible que Sevilla quedés totalment incomunicada.

EL NOU INSPECTOR DE LA GUARDIA CIVIL

Madrid, 17.—En rebre els periodistes, el senyor Azaña els donà compte d'haver pres possessió aquest matí del seu càrrec el general Bedia, nomenat en la «Gaceta» d'avui per a la inspecció general de la Guàrdia Civil.

A preguntes d'un periodista, contestà que el no haver sortit en el Diari Oficial la separació del servei del coronel Varela, és per haver-se compravat darrerament que sortí de Cádiz el dia dels successos de Sevilla.

No obstant, està subjecte a les resultes del sumari incoat.

IRLANDA

No hem escatimat mai a l'ardida i ardorosa Irlanda la nostra admiració. L'heroisme dels habitants de l'illa torturada serà sempre un exemple per als pobles que volen i doïen, ardis en els anhels i precaucionistes en els fets. Però tot té, naturalment, el seu revers. Irlanda no tem la mort; de vegades, fins podríem dir que els seus fills s'hi llancen amb il·lusió, segurs que passaran a una vida millor. Però aquests irlandesos que no temen la mort semblen ben decidits a malmetre llur vida.

El tractat anglo-irlandès del 1921 ofería una avinentesa d'organitzar la llibertat d'Irlanda. Els irlandesos l'aprofitaren, però no sense que hi hagués una lluita esgarrifosa i llarguissima entre amics del tractat i republicans, on els enamorats de l'ideal es veien barrejats amb els pistolers d'ofici. Ara que l'exèrcit republicà que havia seguit De Valera és amic de les autoritats, ja ha començat a organitzar-se un exèrcit hostil, anomenat «blanc», sota la direcció d'un membre del Dail, el líder oposicionista T. F. O'Higgins. La nova organització ha excusat la seva naixença amb la necessitat de contrarestar una campanya de «secretaria intimidació» que suposa exercida pels amics del Govern contra l'opinió adversa. Però ni això ni les protestes de legalitat del líder O'Higgins poden esvair les sospites que voltan l'organització de l'exèrcit blanc. Els individus que el dirigeixen i el componen li donen un aire tot feixista. No ens estranyaria que d'aquí un quant temps, combatut pel Govern, esdevingués una associació secreta de pistolers dedicats a exercir una intimidació semblant a la que pretenen de combatre.

L'ADMINISTRACIO DE JUSTICIA, EL NOTARIAT I EL REGISTRE DE LA PROPIETAT, EN L'ESTATUT

Text dels articles 12 i 13, últims del títol segon, aprovats ahir per la Cambra

«Artículo 12. — Corresponde a la Generalidad la legislación exclusiva en materia civil, salvo lo dispuesto en el artículo 15, primero de la Constitución, y la administración que le esté plenamente atribuida por este Estatuto.

La Generalidad de Cataluña organizará la administración de justicia en todas las jurisdicciones, excepto en la militar y en la de la Armada, conforme a los preceptos de la Constitución y a las leyes procesales y orgánicas del Estado.

La Generalidad nombrará los jueces y magistrados con jurisdicción en Cataluña mediante concurso entre los comprendidos en el escalafón general del Estado. El nombramiento de magistrados del Tribunal de Casación de Cataluña corresponderá a la Generalidad conforme a las normas que su Parlamento determine.

La organización y funcionamiento del ministerio fiscal corresponde íntegramente al Estado, de acuerdo con las leyes generales.

Los funcionarios de la justicia municipal serán designados por la Generalidad, según el régimen que establezca. Los nombramientos de secretarios judiciales y del personal auxiliar de la administración de justicia se harán por la Generalidad con arreglo a las leyes del Estado.

El Tribunal de Casación de Cataluña tendrá jurisdicción propia sobre las materias civiles y administrativas, cuya legislación exclusiva está atribuida a la Generalidad.

Conocerá, además, el Tribunal de Casación de Cataluña de los recursos sobre calificación de documentos referentes al derecho privativo catalán que deban motivar la inscripción en los registros de la propiedad. Asimismo resolverá los conflictos de competencia y jurisdicción entre las autoridades judiciales de Cataluña. En las demás materias se podrá interponer recurso de Casación ante el Tribunal Supremo de la República o el procedente, según las leyes del Estado.

El Tribunal Supremo de la República resolverá asimismo los conflictos de competencia y de jurisdicción entre los Tribunales de Cataluña y los demás de España.

Los registradores de la propiedad serán nombrados por el Estado.

Los notarios los designará la Generalidad mediante oposición o concurso que convocará ella misma con arreglo a las leyes del Estado. Cuando conforme a éstas deban proveerse las notarias vacantes por concurso o por oposición entre notarios, deberán admitirse con iguales derechos los notarios del Estado y los de la Generalidad.

En cuantos concursos convoque la Generalidad serán condiciones preferentes el conocimiento de la lengua y del Derecho catalanes, sin que en ningún caso pueda establecerse la excepción de naturaleza o vecindad. Los fiscales y registradores designados para Cataluña deberán conocer la lengua y el derecho catalanes.

ARTÍCULO 13. — La Generalidad de Cataluña tomará las medidas necesarias para la ejecución de los tratados y convenios que versen sobre materias atribuidas total o parcialmente a la competencia de la región por el presente Estatuto. Si no lo hiciera en tiempo oportuno corresponderá adoptar dichas medidas al Gobierno de la República que por tener a su cargo la totalidad de las relaciones exteriores, ejercerá siempre la alta inspección sobre el cumplimiento de los referidos tratados y convenios internacionales y sobre la observancia de los principios de derecho de gentes.

Todos los asuntos que revistan este carácter, como participación oficial en exposiciones y Congresos y las relaciones de los españoles residentes en el extranjero o cualquiera otra análoga, serán de exclusiva competencia del Estado.

Demà, divendres, L'OPINIÓ publicarà unes interessantíssimes declaracions d'Antoni Xirau sobre els articles aprovats de l'Estatut de Catalunya

— A veure si resultarà veritat allò que el teu noi t'ha fet perdre el cap...

A. B.